

- **Opis problemu:**

Permutacja zbioru n-elementowego - to dowolny n-wyrazowy ciąg utworzony ze wszystkich elementów tego zbioru.

Liczbę permutacji zbioru n-elementowego możemy obliczyć ze wzoru:

$$P_n = n!$$

- **Opis algorytmu:**

Generuje wszystkie $(n-1)!$ permutacji zbioru $\{2, \dots, n\}$.

np. dla $n=4$

Dla każdej z wygenerowanych permutacji umieszczam liczbę 1 na kolejnych n możliwych pozycjach.

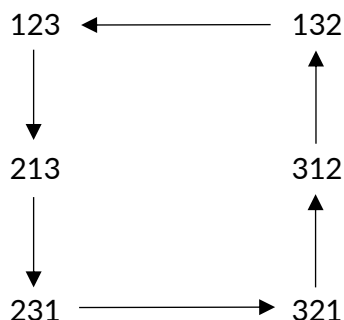
1234	1324	1342	1432	1423	1243
2134	3124	3142	4132	4123	2143
2314	3214	3412	4312	4213	2413
2341	3241	3421	4321	4231	2431

$(n-1)!$ permutacji zbioru $\{2, \dots, n\}$

Wygenerowany w ten sposób ciąg można przedstawić za pomocą grafu, którego wierzchołkami są permutacje zbioru $\{1, \dots, n\}$, a krawędzie łączą jedynie te wierzchołki a, b , dla których od permutacji a do permutacji b można przejść przez zamianę **dwóch sąsiednich pozycji ciągu**. Wtedy ciąg wygenerowany przez algorytm wyznacza ścieżkę przechodzącą przez wszystkie wierzchołki grafu i to przez każdy **tylko raz** (przemieszczając się po kolumnach na zmianę z góry na dół i z dołu na górę).

Taką drogę nazywamy **cyklem Hamiltona** w grafie. Znalezienie cyklu lub ścieżki Hamiltona w grafie jest bardzo trudne obliczeniowo (problem komiwojażera). Problem ten zalicza się to tzw. problemów NP zupełnych, co oznacza, że dla dużej liczby wierzchołków jest on praktycznie nierozwiązywalny w sensownym czasie.

Przykład grafu dla $n=3$

Generowanie permutacji zbioru n-elementowego:

- o Tworzę 2 tablice dynamiczne o rozmiarze n (tab1 i tab2),
- o wypełniam tab1 ciągiem kolejnych liczb naturalnych od 2 do n,
- o w tab1 będę generował $(n-1)!$ permutacji zbioru $\{2, \dots, n\}$. poprzez zamianę sąsiednich liczb, 2 z 3 3 z 4 ... n-1 z n,
- o po każdej zamianie (wygenerowaniu permutacji) sprawdzam czy powstały ciąg nie jest równy ciągowi liczb naturalnych, jest to warunek zakończenia rekurencji, np.:

234 324 342 432 423 243

- o do każdej z wygenerowanych permutacji umieszczam liczbę 1 na kolejnych n możliwych pozycjach w tab2, np.:

1234

2134

2314

2341

- o wygenerowane w tab2 permutacje wyświetlam w konsoli Windows.

• Fragment kodu:

Funkcja wywoływana rekurencyjnie:

```
void permutation(int k, int l){
    int p;
    if(k!=n){
        show();
        tab2[k] = tab2[k+1];
        tab2[k+1] = 1;
        permutation(k+1, l);
    }else if(l!=n-1){
        p = tab1[l];
        tab1[l] = tab1[l+1];
        tab1[l+1] = p;
        for(int i=0; i<n; i++){
            tab2[i] = tab1[i];
        }
        if(check());
        else permutation(0, l+1);
    }
    else if(l==n-1){
        permutation(n,1);
    }
}
```

Przykładowe wywołanie programu:

```
Permutacje zbioru n-elementowego  
podaj dlugosc zbioru: 3
```

```
123  
213  
231  
132  
312  
321
```

```
Permutacje zbioru n-elementowego  
podaj dlugosc zbioru: 4
```

```
1234  
2134  
2314  
2341  
1324  
3124  
3214  
3241  
1342  
3142  
3412  
3421  
1432  
4132  
4312  
4321  
1423  
4123  
4213  
4231  
1243  
2143  
2413  
2431
```

- **Wnioski:**

Program poprawnie generuje permutacji zbioru n-elementowego i wyświetla je w konsoli Windows. Dodatkowo waliduje dane wprowadzone przez użytkownika i spełnia wszystkie wstępnie założone kryteria. Ciekawym spostrzeżeniem jest, że wyniki można przedstawić w formie grafu Hamiltona.

Źródła:

[1]. Kokosiński Z.: On generation of permutations through decomposition of symmetric groups into cosets, BIT , Vol.30, pp. 583-591 (1990).

[2]. Permutacje - edu.pjwstk.edu.pl/wyklady/mad/scb/mad11/main11_p4.html

[3]. Znajdowanie cyklu lub ścieżki Hamiltona - eduinformatyka.waw.pl/inf/alg/001_search/0136.php